

MAGATZEM DE GAS ■ S'UBICA AL TERME MUNICIPAL DE VINARÒS, MOLT PROP DE LA FRONTERA DEL RIU SÉNIA

La justícia anul·la la llicència urbanística de la planta del Castor

El Jutjat Contenciós Administratiu número 2 de Castelló sentència que la construcció no era compatible amb el planejament urbanístic

M. M. / ACN

El magatzem de gas Castor, en hibernació després dels més de mil terratrèmols que va provo-

car el 2013, ha patit un nou revés judicial, fruit dels recursos presentats per l'empresa citrícola Río Cenia (a la que es va expropiar per tal de poder construir les infraestructures terrestres del magatzem).

El Jutjat Contenciós Administratiu número 2 de Castelló ha anul·lat la concessió de la llicència d'obres de la planta terrestre atorgada per l'Ajuntament de Vinaròs a finals de 2009.

Segons la sentència, l'acord de la junta de govern, resolt només quatre dies després de l'entrada de l'expedient en plenes festes nadalenques, va autoritzar la construcció en uns terrenys que urbanísticament no eren compatibles segons els planejaments municipals.

Concretament, la sentència judicial argumenta que la planta no es podia autoritzar urbanísticament en terrenys rústics i hauria d'haver estat construïda en una zona industrial, atesa l'existència de nombrosos polígons que l'haurien pogut acollir al municipi i el seu entorn. La sentència retreu que ni el consistori ni l'empresa en cap moment van analitzar aquestes alternatives.

Tant Escal com l'Ajuntament addueixen que la planta formava part del projecte d'emmagatzemament de gas natural Castor i s'ubicava de forma adient respecte a les instal·lacions marines (amb les que connecta amb un gasoducte) i que els terrenys, ocupats per finques de cítrics, no tenien valors a protegir. Però el jutge sosté que cal separar les diferents estructures a l'hora d'aplicar la normativa corresponent.

Així, recorda que aquesta concessió de l'explotació del subsòl marí no facultava Escal UGS a transportar gas pel terme de Vinaròs ni a «construir la planta en sòl rústic».

El jutge, que no reconeix la planta dins de la xarxa bàsica de transport de gas natural –que l'hauria eximit de llicència municipal–, recorda que una activitat industrial en terrenys rústics exigia a l'empresa obtenir la Declaració d'Interès Comunitari per part de la Generalitat Valen-

Panoràmica des de l'aire de la planta terrestre del projecte Castor. FOTO: JOAN REVILLAS

Ajuntament de Móra la Nova

FIO
MÓRA LA NOVA

PAVELLÓ FIRAL
24 i 25 Gener
de 2015.

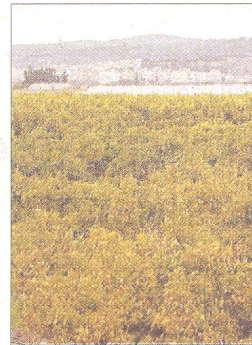
XIII
Fira intercomarcal de l'oli de les comarques de la Ribera d'Ebre, la Terra Alta i el Priorat

L'APUNT

La batalla de Río Cenia

■ L'empresa de producció de cítrics Río Cenia, propietat de Mariano Suñer, va descobrir l'estiu del 2007, «pràcticament per casualitat» (amb la sortida a exposició pública del projecte), que part de la seva finca del terme de Vinaròs anava a ser expropiada per la construcció del magatzem de gas Castor.

La finca veïna pertanyia a Escal UGS, l'empresa promotora del Castor, que pretenia instal·lar-hi la planta d'operacions del magatzem. La proximitat de l'emplaçament al nucli d'Alcanar, situat a un quilòmetre i mig, va fer desistir finalment d'aquesta ubicació però la finca de cítrics de Río Cenia, de 116 hectàrees, va quedar llavors afectada pel pas del gasoducte

Un dels camps de cítrics de l'empresa Río Cenia. FOTO: J. REVILLAS

que uneix les plantes terrestre i

marina. Posteriorment, un altre gasoducte, el que connecta la planta terrestre amb la xarxa nacional de gas natural d'Enagás, afectà una altra finca de cítrics gestionada per Río Cenia.

Arran d'aquestes expropiacions, Suñer va decidir emprendre una batalla jurídica contra el projecte. Río Cenia va presentar fins a dotze denúncies i recursos judicials, contra les autoritzacions, el procediment administratiu del projecte i els diversos processos expropiatoris.

A més de la resolució feta pública ahir, també cal destacar la victòria en un contenciós presentat davant de l'Audiència Nacional, que va declarar nul·la la llicència del gasoducte d'Enagás.

ciana, i més encara quan la instal·lació no disposava de pla especial per part de les autoritats urbanístiques i perquè la seva construcció no estava regulada en un pla d'acció territorial.

La sentència veu altres vulneracions de la normativa: un excés d'edificabilitat, d'acord amb el projecte d'execució, d'entre 62 i 116 metres quadrats, i d'alçades, en el cas de tanques metàl·liques que arriben als tres me-

tres, pels dos metres de màxim que imposa la normativa.

La resolució també censura les mesures incloses a l'Estudi d'Integració Paisatgística aprovat també per l'Ajuntament vinarossenc al mateix temps que la llicència d'obres, les quals van ser «insuficients» i tampoc es van arribar a implementar.

Recursos

L'Ajuntament de Vinaròs i l'empre-

sa Escal UGS han presentat sengles recursos contra l'anul·lació de la llicència d'obres de la planta terrestre del projecte Castor.

La Plataforma Ciutadana en Defensa de les Terres del Sénia, per la seva banda, ha anunciat que exigirà l'execució de la sentència –en cas de confirmar-se– i trametrà la informació del cas al Jutjat de Vinaròs que investigua la trama del Castor per suposada prevaricació ambiental.